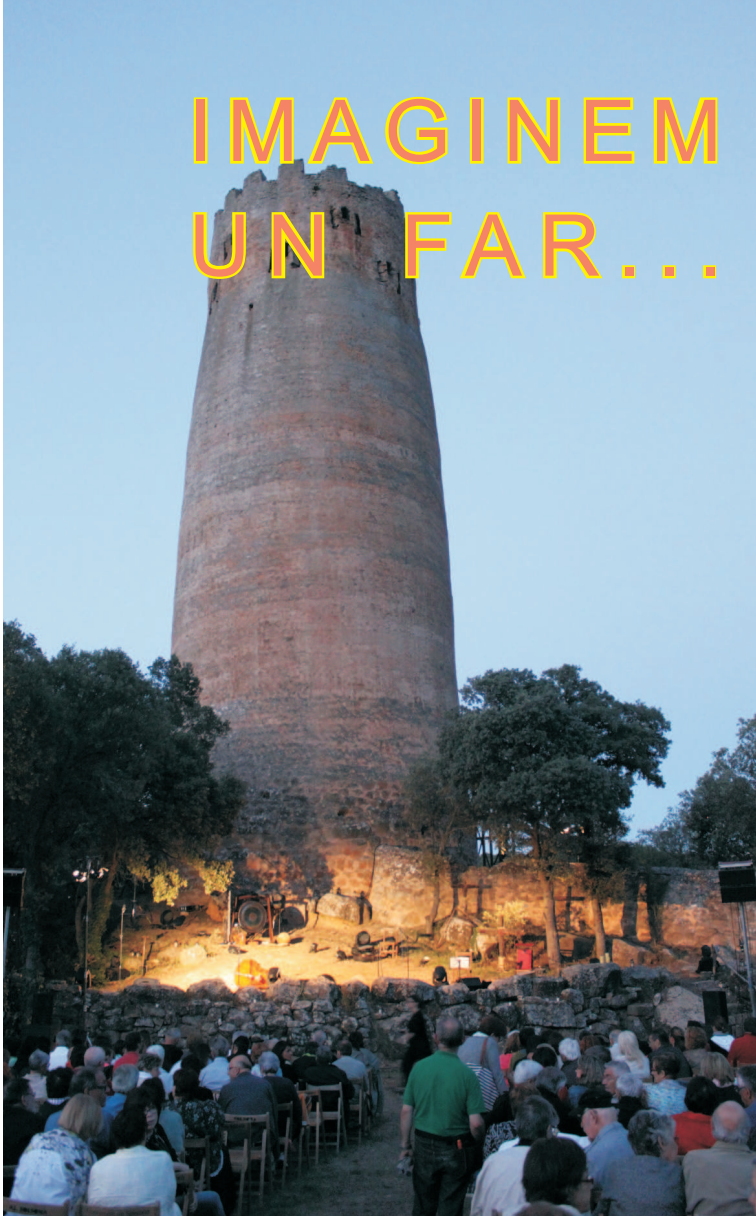

IMAGINEM UN FAR...

Maria Garganté.- Imaginem aquest lloc fa més de mil anys. L'escomesa sarraïna travessa la Península i la Septimània, salvant fins i tot l'escull del Pirineu. Diu la llegenda que fou Otger Cataló qui empenyé els sarraïns Pirineu avall, iniciant la repoblació del territori que un dia seria Catalunya.

Però imaginem el sarraí captivat per un indret tan recòndit com estratègic: una vall "ferosa" que més que "feréstega", com el nom ens suggereix, seria una vall definida per una "afrau" o congost per on discorria el camí que de les terres baixes de la Segarra duïa cap al Pre-pirineu solsoní.

Imaginem les posicions sarraïnes en aquesta terra de frontera: la importància del control de pas, de la fortificació i la guaita. Hom hi basteix una torre i encara una altra. Torre dins d'una torre fins que deixa de ser simple torre i esdevé castell.

Però imaginem també un far que es manté ferm en la tempesta. Que es dreça orgullós per damunt d'incertes fronteres, d'opressions senyoriales i del foc devastador. La saviesa antiga de les llegendes ens la situen resistint setges eterns, però és que la torre de Vallferosa se'ns presenta encara avui com una imatge de llegenda, gairebé extreta d'un somni indemne als avatars de la temporalitat.

Imaginem, doncs, la torre com una fita que relliga territoris i sensibilitats. Testimoni de la història i santuari d'una essència de la que està feta aquesta terra i la seva gent. Ànima, país, poble.

Imaginem...

... LÍDIA PUJOL A VALLFEROSA

Una nova reconquesta

Fermí Manteca.- Una petita fusta de ginebre amb un gravat al foc de la torre de Vallferosa i la inscripció "Iter lúminis" la porto a la butxaca des del dia 1 d'agost. L'olor de la fusta em recordarà sempre aquella nit en què la Torre il·luminada fou l'escenari i la trama ideal per a un espectacle singular mai vist enmig del bosc feréstec de Vallferosa, frontera i testimoni de reconquestes medievals i de lluites pel poder i domini d'aquestes terres.

Lídia Pujol, la nostra conveïna del Llobregós, ens hi va oferir un concert sortit del cor, amb un missatge d'amistat, de solidaritat i col·laboració estreta dels veïns de Vallferosa, dels Ajuntaments de Torà i de Solsona i de moltes persones que van fer possible un muntatge únic en un ambient nocturn de lluna plena i més de sis-centes persones vingudes d'arreu del país.

Amb textos extrets de Santa Teresa de Jesús i de Ramon Llull, intercalant cançons diverses del Llibre

Vermell de Montserrat, de les Cantigas de Amigo o cançons populars, la Lídia va anar desgranant a poc a poc la seva sensibilitat i la seva comunicació amb un públic entregat i admirat mentre la Torre s'anava il·luminant de colors i el paisatge adquiria aquella aura nocturna de misteri i encanteri que donava a tot plegat un aire nou, un país nou, una Torre com mai havia estat contemplada. Acompanyada pel Cor de Vallferosa (veïns de la contrada) i membres de cors propers com ara Coral Sorisons, Coral Pontsicana, Coral Aires de Marinada, Coral de Calaf, Coral de Cardona, La Fònica i Cor Ginesta, la Lídia va anar triscant entre pedra i pedra i entre el públic repartint mirades de complicitat, somriures de plaer i una veu meravellosa, mentre l'esbart Manresa afegia més dinamisme amb les seves danses.

El moment culminant fou quan va desaparèixer de l'escenari i va aparèixer cantant dalt del campanar de

LÍDIA PUJOL A LA TORRE DE

l'antiga església de Sant Pere, en diàleg amb el Mohamed Ayoub, aquest des de dalt la immensa Torre. Un diàleg d'amistat, d'enteniment i d'amor que va acabar, ja a l'escenari, amb l'abraçada de tots dos, com una nova reconquesta sense fronteres, la reconquesta de l'amor i de la reconciliació. Mohamed Ayoub és un afamat cantant magribí, fundador de l'Orquestra Àrab de Barcelona juntament amb el violinista Mohamed Soulimane, que també va participar en aquest inoblidable concert.

A l'esplanada, tot de paradetes de productes del país oferien les seves elaboracions i la gent vinguda d'arreu es trobava i es retrobava en un ambient contagiad de l'energia que despren Lídia Pujol.

Vist des de fora, un espectacle així, al qual s'arribava caminant, havent de deixar els vehicles dos km lluny i només un microbús acostant els que tenien mobilitat reduïda, enmig del bosc deshabitat i en plena nit, havia de costar una milionada: portar generadors suficients, equip de so, equip de llum, atretzo, cadires, lavabos i tot, absolutament tot, i mobilitzar més d'un centenar de persones, amb servei de seguretat, etc. – "i sense cap subvenció", apunta la Lídia –... i només per 20 euros l'entrada. Fabulós! Ha estat possible gràcies a la col·laboració desinteressada de moltíssimes persones i empreses que hi han posat el seu granet de sorra, perquè van descobrir que això també contribueix a construir un país amb un futur millor.

UN REFERENT DE QUALITAT HUMANA

Iter Luminis i Sant Cristòfol, patró dels viatgers.

La vida és un camí que cerca la Llum, la felicitat, i la retroba i torna a perdre en la relació amb els altres. Aquest pelegrinatge construeix la nostra identitat, la nostra història personal i de poble. Els fets de la torre de Vallferosa del passat dia 1 d'agost de l'any 2015, han estat un referent de qualitat humana, de profunda i veritable independència, aquella que també depèn de fer les coses per amor i desitjant el reconeixement dels altres. Més de 150 persones s'han implicat, cadascuna des de les seves possibilitats i talents, per compartir allò que s'estimen i fer possible una experiència inoblidable. Diu Ramon Llull que l'Amor són treballs i plaers. Nosaltres ho hem viscut. Hem treballat per amor com no ho haguéssim fet mai per diners. Hem treballat pel plaer de compartir allò que per cadascú de nosaltres és bo, i, tots, com el pagès, ens hem arriscat, a perdre-ho tot el darrer dia.

La collita i la fe. Tot i haver complert fidelment amb la litúrgia de deixar-hi la pell, l'amenaça de pluja sentenciava la collita. Els Déus tronaven a llevant però van fer ploure la nit abans del concert, i el risc d'incendi es va fer joia de terra humida i la lluna blava va brillar com mai per agermanar la torre musulmana i la cristiana amb cançons jueves i paganes.

Fustegueres o les relíquies d'amor. Nit rere nit, l'home llimava i gravava a foc una per una les fustetes de ginebre amb el convenciment que més de 500 persones rebrien a l'entrada del recinte de la torre la relíquia d'amor que els recordaria el miracle de la Llum. Som més de 700 els qui ho recordarem. Aquí teniu la mà estesa dels noms de les persones que ho van fer possible i el més profund agraïment per aquesta experiència que fonamenta la possibilitat infinita de la meva persona.

Lídia Pujol

VALLFEROSA

En col·laboració... tot és possible

En relació al concert i espectacle "Iter Luminis", que tingué lloc a la Torre de Vallferosa el passat 1 d'agost de 2015, vull manifestar públicament el meu agraïment a totes les persones, entitats, empreses i professionals que hi van intervenir. La vostra participació, plena d'encerts i generositat, va fer possible realitzar amb èxit aquest acte, en un escenari magnífic però alhora ple de dificultats organitzatives.

D'una manera especial, vull donar les gràcies als veïns i veïnes de Vallferosa, als bombers voluntaris de Torà, al personal de l'ADF del municipi i als regidors i regidores de l'equip de govern de l'Ajuntament de Torà per la seva participació voluntària en l'organització; al Sr. Ramon Oliva i la Sra. Maria Montserrat Bertran per deixar-nos aparcar en els seus terrenys; a les empreses LEDES C-4, de Torà, Jordi Vilar SL, Electra del Cardener SA, de Solsona, i Toni Garriga d'Elèctrica Garriga de Manresa, per la prestació gratuïta de diversos materials i equips; a l'Ajuntament de Solsona, Consell Comarcal de la Segarra i Consell Comarcal del Solsonès per la seva col·laboració.

També vull agrair a la Lúdia Pujol que ens hagi esperonat a tots i a totes, per tal de fer realitat el seu somni d'actuar en el marc incomparable de Vallferosa, al seu equip de col·laboradors i patrocinadors per haver-li fet costat i al públic assistent per haver vingut i pel seu civisme.

Tot plegat, fa que sigui un honor per mi estar al servei d'un municipi que ha sigut capaç de ser la seu d'aquest somni, que fins i tot va comptar amb la complicitat de la lluna.

Moltes gràcies!

Magí Coscollola i Andreu
Alcalde del municipi de Torà

